

[Erik Hansen (Alborg amt).]

angår både danskavlet og importeret korn. Men jeg vil dog gerne notere, at vi nu har fået en kornpris i høst på danskavlet korn på 42 kr. 50 øre med et lagertillæg osv. Man kan ikke sige, at det er en sænkning af prisen, ikke i kroner, for lagertillægget opspiser ret hurtigt de 50 øre, der er tale om at prisen bliver sænket med, men man skal være opmærksom på, at der ligger en aftale til grund, som bl. a. går ud på, at de, som er forbrugere af korn og kornkøbende, og da naturligvis væsentligst i Nordvestjylland, er sikret indtil 1. juni 1971 en maksimumspris på 57 kr. Jeg vil gerne tage det med som en af de positive ting, at man her har fået lagt et loft over kornprisen hen på høståret. Vi har fået basisprisen for det importerede korn sat ned fra 51 til 50 kr.; sidste år fik den et tilsvarende tag ned, således at vi kan sige, at vi over denne 2 års periode har fået basisprisen nedsat med 2 kr. Hertil skal lægges det tal, som man må sige modsvares af, at gødningstilskuddet på 50 mill. kr. falder bort. Jeg ved godt, at der i dagspressen har været nævnt, at det er småpenge. Jeg vil dog vurdere det til omkring 80 øre pr. 100 kg korn, som gødningstilskuddet nedsætter prisen indirekte med. Selv om vi har fået en mindre nedsættelse på kornet, end det i og for sig måske var ønskeligt, så må vi nok gøre opmærksom på, at alene det, at man fastholder kornprisen, ja, endog har nedsat kornprisen, betyder jo, at vi har fået en reel prisnedsættelse; for skulle priserne have fulgt omkostningsniveauet, så var kornprisen hverken blevet 42 kr. 50 øre eller 50 kr. pr. 100 kg, så var den blevet ganske betydelig større. Jeg skal ikke her vove et tal, men jeg tror, at hvis man virkelig havde kørt med en uændret kornpris — uændret i den forstand, at den holdt sig til pris- og omkostningsniveauet — så havde vi nok haft en kornpris på et sted mellem 53 og 56 kr. Derfor er det alligevel en væsentlig prisnedsættelse på kornet, som jeg i øvrigt er glad ved at så mange, som tilfældet er, er enige om.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale på det radikale venstres vegne de fire fremsatte lovforslag.

Gunhild Due: Da hr. Morten Lange ikke kan være til stede, skal jeg kort redegøre

for, hvordan SF vil stemme ved tredje behandling. Hr. Morten Lange og hr. Niels Eriksen får nok lejlighed til at udveksle bemærkninger om udvalgsarbejdet en anden gang. Det skal jeg lade ligge.

Vi kan stemme for lovforslaget om afsætning af frisk frugt og gartneriprodukter, ligesom vi kan stemme for lovforslaget om udlån til yngre landmænd. Derimod må vi stemme imod lovforslaget om en kornordning, dels fordi vi aldrig har kunnet lide den, dels fordi det nu bliver en bemyndigelseslov, hvorefter landbrugsministeren kan indgå de aftaler, der måtte passe ham.

Vedrørende lov om afsætning af danske landbrugsvarer, altså loven om hjemmemarkedsordningerne, er der måske nok lidt fremskridt, også set med vores øjne, i den, men i hovedsagen er det en videreførelse af den hidtidige praksis med forøgede tilskud, uden at der er tale om nogen revolution eller nogen tilbundsgående løsning af landbrugets problemer. Dette lovforslag vil vi derfor stemme imod ved tredje behandling.

Kjær Rasmussen: Jeg føler ingen som helst trang til at holde nogen lang tale her ved anden behandling af disse landbrugslove. Under forespørgselsdebatten her i tinget den 19. marts sidste år havde jeg lejlighed til at ridse VS' syn på landbrugets problemer op. Ved den lejlighed fik vi — som man måske husker — vedtaget en tilføjelse til et dagsordensforslag. Denne tilføjelse gik ud på, 1) at man undersøger mulighederne for rentabel afsætning af danske landbrugsvarer, 2) at der opstilles en målsætning for dansk landbrugsproduktion, og 3) at der udarbejdes en plan, som i løbet af en kortere årrække tager sigte på at afvikle landbrugsstøtten og gøre landbruget til et selvhjulpent erhverv, som er tilpasset den opstillede målsætning for produktionen. Det var indholdet af vores tilføjelse, som ingen stemte imod her i tinget.

Vi forventede faktisk, at regeringen tumlede med lignende tanker, men det viste sig desværre ikke at være tilfældet, eller hvis det har været tilfældet, så har regeringen i hvert fald fået munden forsvarligt lukket under forhandlingerne med de forskellige interesseorganisationer. Folketinget må altså i disse som i så mange andre sager nøjes med at få lov til at efterrationalisere de